

скоро! отваряй торбата да туримъ сънджчето вътрѣ и да си идемы.

— Недѣй еще, Гирджико, ще има еще други. Да копаймы еще.

— Че ако има еще, какво съ туй? Нека додигый да намѣри; стигать тѣзи. Тукъ сж милліоны ліоныйтѣ!

— И Гирджикътъ като отвори торбата сънджчето съ драгоцѣныитѣ камани и т.

— И тѣй да си идемъ ли се?

— Да сме си отишли даже гроба!

— Можешъ ли да подигнешъ подиръ

— Не! Трѣба да намѣришъ!

дѣлимъ парытѣ и пѣщата. Визабразило

Стамать потърся въ с. Що е радость.

найподиръ можешъ да намѣри еиховетѣ на обычната си пѣсенчица.

Раздѣлата станъ по изри предъ една прострѣна рѣка и попыта подиръ туй Стаматия произнесены съ жалостенъ тонъ отъ

— Задоволенъ ли си гласъ.

— Отъ радостта си господине, съжелима!

— Колкото да фръгнешъ токъ минъ презъ сичкыя органи доста товаръ и не само жона на този гласъ.

мърдашъ ще можешъ. тѣй и подъ черното покрывало раз-

— Разумѣвамъ го, но на да жена.

пріятелю, въсхитенъ съмъ. Ядно момиче? рече той.

стигнала на толкози високо, (рече младата въ себеси), Какъвъ

— Сега вече торбытѣ на Милостыня, господине, приложи тя. и вънъ сырмашія. жоба си. Увы! Принуди са да си

Стамать извърши реченото. избравилъ че немаше нито пара

Вратата на Евреина са затвор

мата пріятелю, богаты вече, разидъ злочестъ азъ, който немамъ сѣко подозрѣніе и са управихъ по

е възможно. Вый да немате